

РЕШЕНИЕ

№ 6785

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5550** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ТД на НАП-С. срещу решение /без номер/ от 31.03.2021 г., постановено по НАХД № 10300/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 345203-F380408/23.07.2018 г., издадено от директора на офис „М.“ в ТД на НАП-С., с което на [фирма] – [населено място] е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, на основание чл.261, ал.2 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, за нарушение по чл.92, ал.2 от ЗКПО.

В касационната жалба и депозираното писмено становище, са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Изложени са аргументи в подкрепа на тезата, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка, припокрива състава на нарушението по чл.92, ал.2 от ЗКПО, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството. Сочи се, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност по смисъла на пар.1-ви, т.4 от ДР на ЗКПО, поради което доводите на контролирания съд, относно

наличието на предпоставките за приложение разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, са неправилни. Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касатора – редовно призован, не изпраща процесуален представител. В постъпилите писмени бележки моли касационната жалба да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] редовно призовани, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Прокурора при Софийска градска прокуратура моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

На 03.04.2018 г., с вх. № 2215И0154209 в ТД на НАП - С., офис „М.“ била подадена годишната данъчна декларация за 2017 г. от [фирма]. Законоустановеният срок за подаването ѝ бил до 02.04.2018 г. вкл., тъй като 31.03.2018 г. бил неработен ден /събота/. Това обстоятелство било установено при извършена на 12.04.2018 г. служебна проверка в информационната система на НАП от Л. Т. - старши инспектор по приходите в ТД на НАП - С., офис „М.“.

За така установеното от него нарушение по чл.92, ал.2 от ЗКПО, Л. Т., в присъствието на упълномощен представител на [фирма], съставил срещу акт за установяване на административно нарушение № F380404/12.04.2018 г., по който не било направено или депозирано в законоустановения тридневен срок писмено възражение.

С наказателно постановление № F307243/06.12.2017 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП-С., което не било обжалвано и влязло в сила, на дружеството-жалбоподател било наложено административно наказание, за идентично нарушение, а именно неподаване в срок на годишната данъчна декларация за 2016 г.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение и материалите по преписката, установяващи обстоятелството, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на § 1, т. 44 от ДР на ЗКПО, директорът на офис „М.“ при ТД на НАП-С. съставил обжалваното пред СРС наказателно постановление, за нарушение по чл. 92, ал. 2 ЗКПО, и на основание чл. 261, ал. 2 ЗКПО наложил имуществена санкция в размер на 2 000 лева на [фирма], връчено на изпълнителния директор на дружеството на 27.07.2020 г.

За да отмени издаденото наказателно постановление, СРС от правна страна е изложил подробни съображения, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма и при спазване на материалноправните и административнопроизводствените правила, но е незаконосъобразен, поради влизането в сила на законова разпоредба, явяваща се по-благоприятна за жалбоподателя, по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗАНН.

Противно на посоченото в касационната жалба обжалваното решение на СРС е законосъобразно и правилно. Въззивния съд е приел, че при образуването и воденето на административнонаказателното производство са спазени процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени в съответствие със законовите изисквания. Съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено.

При субсидиарното действие на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Твърденията в касационната жалба, че първоинстанционният съд едностранно, непълно и немотивирано е извършил преценка на доказателствения материал, са неоснователни. Районният съд е обсъдил задълбочено събраните по делото доказателства, както и аргументите на страните, като мотивирано е посочил по какви съображения не приема доводите за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По време на констатиране на процесното административно нарушение и към датата на допускането му е бил в сила чл.92, ал.2 от ЗКПО / ДВ бр.15/16.02.2018г./, който гласи, че: "... Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице...". Междуременно в Държавен вестник бр. 104, в сила от 01.01.2021г. е обнародвана приетата законодателна промяна в разпоредбата на чл.92, ал.2 от ЗКПО, с която е въведено задължението годишната данъчна декларация да се подава в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Съгласно чл.3, ал.1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В алинея втора от същия законов текст е предвидено, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

В ДВ, бр. 104, в сила от 01.01.2021г. е обнародван сега действащия чл.92, ал.2 от ЗКПО, като е налице идентично от обективна страна нарушение, като това, предвидено в чл.92, ал.2 от ЗКПО / обн. ДВ бр.15/16.02.2018г./, но понастоящем срока, в който следва да бъде подадена годишната данъчна декларация от съответното данъчно задължено лице е регламентиран за периода от 1 март до 30 юни на следващата година, а не в срок до 31 март на следващата година, така, както е изисквал действащия през 2018г. ЗКПО. Видно от депозираните по делото доказателства [фирма] е подало изискуемата се годишна данъчна декларация на 03.04.2018г., като съгласно понастоящем действащата нормативна уредба срока за това е следвало да изтече на 30.06.2018г. Новорегламентирания срок за подаване на годишните данъчни декларации от данъчно задължените лица, се явява по-благоприятен за нарушителя закон, тъй като е предвиден по-дълъг срок, в който

следва да ги депозират пред съответната ТД на НАП. Предвид влизането в сила на по-благоприятен приложим закон, с който е предвиден по-дълъг срок за представяне на годишната данъчна декларация, правилно въззивния съд е отменил издаденото наказателно постановление, на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН.

Действително, за всяко нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила при извършване на нарушението, но това не означава, че ако впоследствие законът е изменен и последва констатиране на извършване на нарушение, трябва да се приложи текста на отменената законова разпоредба. В конкретната хипотеза е без значение фактът, че деянието е извършено по време на действие на ЗКПО ДВ 15/16.02.2018г. защото ако до влизане в сила на наказателното постановление са последвали различни нормативни разпоредби, се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

По изложените съображения, настоящата инстанция намира жалбата за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, разноси на касатора не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД, XVIII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 31.03.2021 г., постановено по НАХД № 10300/ 2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.